بدون عنوان

شماره پرسش: ۳۸۴۰۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۳/۶/۲۲ ۱۸:۵۱:۳۱

متن پرسش

با سلام: سوال اینجانب نیز در راستای موضوع پرسشگر گرامیِ پرسش ۳۸۳۷۲ می‌باشد. واقعیت این است که اگر در اشعار از منصور حلاج یاد می‌شود صرفا نه به جهت آرایه ادبی تلمیح که کنایه‌ای است به فاش گویی و تهور و بی‌باکی در اعلام مکنونات قلبی. چنانچه می و ساغر و باده و ... نیز اگر به معنای ظاهر استفاده شود می‌بایست کل دیوان حضرت حافظ را به خم انداخت تا شراب گردد! گمان می‌شود حضرتعالی آنقدر در دفاع از حلاج یا بهتر است بگوییم وحدت شخصی وجود غیرت به خرج می‌دهید که برخلاف توصیه خودتان درباره نظر به باطن، در دام ظواهر حلاج گرفتار آمده‌اید. با این همه بفرمایید آیا اعتباری برای احادیثی که در رد حلاج موجود است قائل هستید؟ یا همهٔ آن‌ها را به تقیه توصیف می‌کنید؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر می‌آید آنقدر بحث در این مورد گسترده و بعضاً مغشوش است؛ که واقعاً بهتر آن است که عمر خود را در جای دیگر و در امور دیگر صرف کنیم. موفق باشید